

Lập dàn ý lớp 6: Kể một chuyện vui sinh hoạt (như nhận làm, nhất gan,...).

Dàn ý tổng quát kể một chuyện vui sinh hoạt

A. Mở bài.

- Giới thiệu hoàn cảnh xảy ra câu chuyện.

B. Thân bài.

- Kể lại diễn biến của câu chuyện.

+ Thời gian địa điểm xảy ra câu chuyện?

+ Tình huống đáng cười trong câu chuyện là gì?

+ Câu chuyện kết thúc ra sao?

- Em rút ra được điều gì từ câu chuyện đó?

C. Kết bài:

- Ấn tượng mà câu chuyện để lại trong em là gì?

Dàn ý Kể chuyện buổi sinh hoạt lớp

I. Mở bài: giới thiệu về một chuyện vui sinh hoạt lớp

Ví dụ:

Trong quãng đời học sinh, chúng ta ai cũng có những kỉ niệm vui và đáng nhớ. Đối với tôi, mỗi ngày đi học là mỗi ngày tôi cảm thấy vui vẻ và cảm xúc nhất. những giờ học hay những giờ giải lao đều là những kỉ niệm đẹp. Nhưng có một kỉ niệm tôi không thể quên là một kỉ niệm vào giờ sinh hoạt.

II. Thân bài: kể về một kỉ niệm vui sinh hoạt

1. Kể bao quát về giờ sinh hoạt

Giờ sinh hoạt diễn ra tiết cuối cùng của ngày thứ 7

Giờ sinh hoạt gồm cô chủ nhiệm và toàn thể học sinh

Giờ sinh hoạt là tổng kết học tập một tuần và nêu phương hướng và mục tiêu tuần tới.

2. Kể về kỉ niệm vui trong giờ sinh hoạt

Lớp đang sinh hoạt bình thường

Cô giáo nhận xét lớp trong tuần qua

Các tổ trưởng báo cáo tình hình lớp

Đến lớp trưởng nhận xét lớp thì bỗng ở cuối lớp có một tiếng cười rất lớn của Hùng

Cả lớp quay lại nhìn Hùng

Hùng cười mà không biết gì, bạn ấy đang xem phim nhưng đeo phone

Bỗng cả lớp kêu “ Hùng....Hùng” mà bạn ấy không nghe

Cô giáo chủ nhiệm bước đến thì Hùng mới nhận ra mình sai

Cô phạt Hùng dọn vệ sinh một tuần

Cả lớp cứ cứ cười khúc khích và chọc Hùng

Hùng cười ngượng cho qua

III. Kết bài: nêu cảm nghĩ của em về kỉ niệm vui trong giờ sinh hoạt

Ví dụ:

Đây là một kỉ niệm mà em không bao giờ quên trong quãng thời gian học sinh của em.

Bài văn mẫu tham khảo:

Những chuyện vui diễn ra hàng ngày xung quanh chúng ta. Những mẩu chuyện vui đời thường khiến ta vui vẻ mỗi ngày. Có một chuyện vui mà mãi mãi em khó quên được đó là câu chuyện về sự nhát gan đầy xấu hổ của mình.

Lần đó, trong xóm em lũ nhóc cứ đồn lên với nhau ở ngôi nhà cuối xóm dạo này có ma. Em không hiểu rõ sự việc thế nào. Đến tận hôm thứ Bảy, nghe cu Tôm kể mới biết rõ sự tình:

- Bữa trước con Nhi lớp em có đi qua cái nhà cuối xóm mình. Nó kể nó thấy cái bóng trắng trắng cầm đèn pin đi đi lại lại. Nó sợ quá mà không dám hét lên. Nó chạy thẳng về nhà và đến bây giờ nó không dám đi lại đó. Anh Nam này, chắc nhà đó có ma đấy

Nghe thằng em kể mà tôi thấy buồn cười, gõ đầu nó:

- Ma gì ở đây. Thời nào rồi còn có ma. Vớ vẩn

- Thật mà. Không tin tối anh đi thử ra mà xem.

Nó gặng cổ lên nói lại. Nó nói thế khiến máu tò mò của em dâng cao. Em ưỡn ngực nói lại:

- Được rồi. Tối mày rủ cả con nhà cô Lý sang đây. Tao dẫn chúng mày đi xem ma gì.

Tối hôm đó, thằng con nhà cô Lý sang nhà tôi từ 8 giờ. Hai đứa chúng nó giục tôi:

- Nhanh đi đi anh Nam.

- Từ từ hẵng. 9 giờ hẵng đi. Đi sớm thế này lấy đâu ra ma cho chúng bay xem.

Vậy rồi ba anh em đợi đến hơn 9 giờ tối. Ba thằng kéo nhau đi về cuối xóm. Tay em cầm theo chiếc đèn pin của bố. Hai thằng nhóc đi theo sau.

Trăng hôm nay tròn đẹp sáng lạ thường. Gió mùa hè thổi mát rượi. Không gian thật dễ chịu. Nhưng lạ một chỗ, xóm hôm nay im ắng quá. Chẳng thấy lũ nhóc léo nhéo như mọi hôm. Cái im lặng khi tiến gần hơn đến ngôi nhà khiến em bất giác giật mình. Gần đến ngôi nhà, hai đứa kia đứng lại, run run bảo :

- Anh Nam vào xem thử đi. Bọn em không vào đó đâu. Sợ lắm.

- Ừ. Rồi. Hai thằng đứng ngoài này đợi anh

Nói vậy , em nuột nước bọt một tiếng rồi cầm đèn pin đi vào ngôi nhà. Ngôi nhà im lặng không một tiếng. Không gian lạnh lẽo khiến em rùng mình mấy lần. Ngôi nhà này để không cũng lâu nên mùi ẩm thấp làm căn phòng càng thêm

rùng rợn. Bỗng, có bóng người lướt qua cùng ánh đèn pin soi thẳng, và tiếng quát:

- Ai vào đây đây!

Tiếng quát làm em giật mình, đánh rơi chiếc đèn trong tay. Hét toáng lên, định bỏ chạy:

- Ma. Ma. Ma....

Nhưng đôi bàn tay túm lấy áo em:

- Ma nào. Bác Hoàng đây. Định nghịch ngợm gì thằng nhóc này

Nghe vậy em mới định hình lại, không hét nữa, quay lại nhìn. Quả thực là bác Hoàng:

- Ô. Bác sao lại ở đây?

Bác phì cười:

- Ô gì. Nhà tôi, tôi không vào kiểm tra thì ai vào. Chúng mày chỉ được cái linh tinh. Ma mãnh nào. Trời sắp có bão, bác vào kiểm tra xem nhà có chỗ dột nào không thì sửa. Ma nào ở đây.

Nghe bác nói thế, em xấu hổ, đỏ mặt. Chào bác, em đi ra khỏi ngôi nhà tìm hai thằng nhóc mà không thấy bèn đi về nhà. Về nhà, em kể lại cho chúng nghe. Chúng cười ha ha đầy vui sướng.

- Vậy mà anh bảo anh không sợ ma. Anh hét to như thế. Ha ha...

Càng cười, em càng thấy xấu hổ vì sự nhát gan của mình, chỉ biết cười trừ mà chẳng nói được gì.

Đó là kỉ niệm hài hước nhất mà em từng gặp phải. Tuy vậy nó lại là câu chuyện vui vẻ mà em sẽ chẳng thể nào quên được.

Tham khảo chi tiết các bài văn mẫu lớp 6:

<https://vndoc.com/mon-ngu-van-lop-6>